

176

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia 6 lutego 2006 r.

w sprawie wymagań dla audytorów uprawnionych do weryfikacji rocznych raportów²⁾

Na podstawie art. 43 ust. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. Nr 281, poz. 2784) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wymagania dla audytorów uprawnionych do weryfikacji rocznych raportów;
- 2) sposób i tryb uznawania uprawnień do weryfikacji rocznych raportów nadawanych w innych niż Rzeczpospolita Polska państwach członkowskich Unii Europejskiej.

§ 2. 1. Audytor ubiegający się o akredytację, z zastrzeżeniem ust. 2, powinien posiadać:

- 1) strukturę organizacyjną oraz stosować procedury, które zapewniają niezależność i bezstronność;
- 2) system zarządzania, który zapewni spójne przeprowadzanie weryfikacji rocznych raportów zgodnie ze sposobem weryfikacji rocznych raportów określonym w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2006 r. w sprawie sposobu monitorowania wielkości emisji substancji objętych wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji (Dz. U. Nr 16, poz. 124);
- 3) procedury zapewniające poufność danych poddawanych weryfikacji w rocznych raportach;
- 4) procedurę szkolenia oraz rekrutacji wykwalifikowanych pracowników;
- 5) procedury rozpatrywania odwołań, reklamacji i skarg w sposób niezależny;
- 6) procedury zapewniające okresową aktualizację posiadanej wiedzy odnośnie do weryfikacji z uwzględnieniem najlepszych praktyk stosowanych w tym zakresie;
- 7) system kontroli wewnętrznej zapewniający regularne audyty i nadzór nad pracownikami, w tym podwykonawcami, wraz z obserwacją czynności weryfikacyjnych w siedzibie klienta.

2. Audytor będący osobą fizyczną ubiegający się o akredytację do prowadzenia weryfikacji rocznych raportów dotyczących sektorów przemysłu, wymienionych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 września 2005 r. w sprawie rodzajów instalacji objętych wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji na lata 2005—2007 (Dz. U. Nr 199, poz. 1646), powinien wykazać się:

- 1) stosowaniem procedur, które zapewniają mu niezależność i bezstronność,
- 2) znajomością sposobu weryfikacji rocznych raportów określonego w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2006 r. w sprawie sposobu monitorowania wielkości emisji substancji objętych wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji,
- 3) znajomością procedur rozpatrywania odwołań, reklamacji i skarg,
- 4) stosowaniem procedur gwarantujących utrzymanie swoich kompetencji, poprzez okresową aktualizację posiadanej wiedzy odnośnie do weryfikacji z uwzględnieniem najlepszych praktyk stosowanych w tym zakresie,

oraz złożyć oświadczenie zapewniające zachowanie poufności danych poddawanych weryfikacji.

3. Wymagania w zakresie niezależności i bezstronności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 pkt 1, są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Audytor niebędący osobą fizyczną powinien wykazać, iż dysponuje liczbą pracowników zapewniającą efektywne przeprowadzenie weryfikacji, posiadającą kwalifikacje, o których mowa w § 5, doświadczenie zawodowe, o którym mowa w § 6, wiedzę niezbędną do przeprowadzenia weryfikacji rocznych raportów oraz mających ukończone szkolenia, o których mowa w ust. 3, trwające nie krócej niż osiem godzin.

2. Zakres wiedzy, jaką powinni posiadać pracownicy audytora, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

3. Zakres wymaganych szkoleń określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

4. Potwierdzenie spełnienia wymagań, o których mowa w ust. 1, następuje na podstawie przedkładanych przez audytora następujących dokumentów:

- 1) potwierdzających posiadanie przez pracowników odpowiedniego doświadczenia zawodowego oraz wykształcenia;
- 2) akt osobowych pracowników świadczących o posiadaniu kwalifikacji niezbędnych do prowadzenia weryfikacji rocznych raportów dotyczących sekto-

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej — środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 220, poz. 1899).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2003/87/WE z dnia 13 października 2003 r. w sprawie systemu handlu przydziałami do emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie i zmieniającej dyrektywę 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 257 z 25.10.2003 r.) dotyczące wymagań, jakie powinny spełniać osoby przeprowadzające weryfikację rocznych raportów.

rów przemysłu, wymienionych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 września 2005 r. w sprawie rodzajów instalacji objętych wspólnym systemem handlu uprawnieniami do emisji na lata 2005—2007;

3) potwierdzających ukończenie przez pracowników szkoleń.

§ 4. Audytor będący osobą fizyczną powinien wykazać, za pomocą dokumentacji, iż posiada kwalifikacje, o których mowa w § 5, doświadczenie zawodowe, o którym mowa w § 6, wymaganą wiedzę w zakresie określonym w załączniku nr 2 do rozporządzenia, umiejętności wymagane do weryfikacji rocznych raportów dotyczących sektorów przemysłu, wymienionych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 września 2005 r. w sprawie rodzajów instalacji objętych wspólnym systemem handlu uprawnieniami do emisji na lata 2005—2007, oraz odbył szkolenia w zakresie określonym w załączniku nr 3 do rozporządzenia, trwające nie krócej niż osiem godzin.

§ 5. 1. Audytor będący osobą fizyczną oraz pracownicy audytora, o którym mowa w § 3, powinni posiadać dyplom ukończenia studiów pierwszego stopnia, w szczególności w zakresie technicznym, ekonomicznym lub przyrodniczym.

2. Audytorzy nieposiadający wykształcenia, o którym mowa w ust. 1, mogą ubiegać się o akredytację, jeśli wykażą się przynajmniej dziesięcioletnim doświadczeniem zawodowym, o którym mowa w § 6.

§ 6. Poza kwalifikacjami określonymi w § 5 audytor będący osobą fizyczną oraz pracownicy audytora, o którym mowa w § 3, do których obowiązków należy przeprowadzanie weryfikacji, powinni:

- 1) posiadać czteroletnie doświadczenie związane z:
 - a) projektowaniem instalacji technologicznych i ekologicznych lub
 - b) nadzorem i kontrolą procesów i urządzeń technologicznych z uwzględnieniem wymogów ochrony środowiska, lub

c) badaniem systemów ek zarządzania oraz weryfikacją danych i raportów dotyczących środowiska, lub

d) zarządzaniem oraz bilansowaniem emisji;

2) uczestniczyć w przynajmniej 20 dniach audytu weryfikacyjnego dotyczącego weryfikacji emisji gazów cieplarnianych, pełniąc rolę audytora;

3) udokumentować ukończenie szkolenia obejmującego w swoim programie zagadnienia zarządzania i bilansowania emisji.

§ 7. 1. Uznawanie uprawnień do weryfikacji rocznych raportów uzyskanych w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej następuje na wniosek ubiegającego się o akredytację.

2. Do wniosku należy dołączyć:

1) kopię dokumentu poświadczającego uzyskanie uprawnień do weryfikacji rocznych raportów w jednym z państw członkowskich Unii Europejskiej;

2) dokumenty poświadczające wcześniejsze prowadzenie działalności na rynku polskim, w zakresie, o którym mowa w § 6 pkt 1.

3. Pisemny wniosek i dokumenty, o których mowa w ust. 2, muszą być złożone w języku polskim lub w innym języku oficjalnym Unii Europejskiej wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polski.

4. Uznanie uprawnień następuje poprzez wydanie przez Polskie Centrum Akredytacji świadectwa upoważniającego do przeprowadzania weryfikacji rocznych raportów na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 8. Audytorzy ubiegający się o akredytację obowiązani są stosować przepis § 6 pkt 2 od dnia 31 marca 2007 r.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Środowiska: J. Szyszko

Załączniki do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 6 lutego 2006 r. (poz. 176)

Załącznik nr 1

WYMAGANIA W ZAKRESIE NIEZALEŻNOŚCI I BEZSTRONNOŚCI

Audytor lub pracownicy audytora niebędącego osobą fizyczną powinni spełniać następujące wymagania w zakresie bezstronności i niezależności:

1. Nieutrzymywanie relacji pomiędzy audytorem uprawnionym do weryfikacji rocznych raportów a podmiotem świadczącym usługi doradcze lub wsparcia technicznego oparte na wspólnej własności, zarządzie, kierownictwie lub pracownikach, wspólnie użytkowanych zasobach, środkach finansowych, umowach lub prowadzonej sprzedaży oraz płatności prowizji od sprzedaży lub innej metodzie motywacyjnej związanej ze zdobywaniem nowych klientów.

2. Nieoferowanie jakiegokolwiek klientowi jednocześnie usług weryfikacji oraz świadczenie:

— usług doradczych mających na celu opracowanie metodyki monitorowania spełniającej wymogi decyzji Komisji 2004/156/WE¹⁾ oraz rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2006 r. w sprawie sposobu monitorowania wielkości emisji substancji objętych wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emi-

sji (Dz. U. Nr 16, poz. 124) lub wsparcie danej organizacji przy sporządzaniu raportów z emisji,

— pomocy technicznej mającej na celu opracowanie lub utrzymanie, na jakimkolwiek etapie, systemu wdrożonego dla celów monitorowania emisji.

Przyjmuje się minimalny okres dwóch lat następujący po zakończeniu świadczenia usług doradczych lub wszelkiego wsparcia technicznego za wystarczający dla zredukowania zagrożenia dla zachowania bezstronności do poziomu możliwego do zaakceptowania.

3. Niezatrudnianie pracowników, którzy świadczyli usługi doradcze lub jakiegokolwiek wsparcie techniczne, łącznie z osobami pełniącymi funkcje kierownicze, w celu uczestniczenia w procesie weryfikacji, jeśli był on zaangażowany w realizację powyższych usług na rzecz danej organizacji w ciągu ostatnich dwóch lat.

4. Zapewnienie, że działania prowadzone przez inne podmioty nie mają wpływu na zachowanie poufności, obiektywności oraz bezstronności prowadzonej weryfikacji. Unikanie sytuacji, które prowadziłyby do powstania konfliktu interesów wynikających z działań prowadzonych przez inne podmioty.

¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 29 stycznia 2004 r. określająca wytyczne dotyczące monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazu cieplarnianego w myśl dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 59 z 26.2.2004, str. 74 i n.).

Załącznik nr 2

WIEDZA NIEZBĘDNA DO PRZEPROWADZANIA WERYFIKACJI

Audytor lub pracownicy audytora niebędącego osobą fizyczną powinni posiadać praktyczną wiedzę w następującym zakresie:

1. Aktualnego krajowego prawodawstwa dotyczącego wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji oraz związanych z nim innych przepisów, w połączeniu z dyrektywą 2003/87/WE¹⁾,

zwłaszcza zaś artykułów od 12 do 14 włącznie oraz załącznika V, decyzji Komisji 2004/156/WE, zezwoleń udzielanych instalacjom oraz metodyki monitorowania, oraz tzw. dyrektywą łączącą — dyrektywa 2004/101/WE²⁾.

2. Różnic w interpretacji dokonanej przez odpowiednie władze krajowe w zakresie zgodności z dyrek-

¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2003/87/WE z dnia 13 października 2003 r. w sprawie systemu handlu przydziałami do emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie i zmieniająca dyrektywę 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2003, str. 32 i n.).

²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2004/101/WE z dnia 27 października 2004 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie, z uwzględnieniem mechanizmów projektowych Protokołu z Kioto (Dz. Urz. UE L 338 z 13.11.2004, str. 18 i n.).

- tywą 2003/87/WE oraz tzw. dyrektywą łączącą — dyrektywa 2004/101/WE.
3. Specyfiki działania podsektora przemysłu, w którym funkcjonuje instalacja, łącznie z rodzajem emisji gazów cieplarnianych, źródłami emisji oraz jej oczekiwanym poziomem wynikającym z działania instalacji, procesami, w wyniku których następuje emisja do atmosfery (łącznie z ryzykiem wystąpienia przypadkowej emisji lub spalaniem gazów procesowych), oraz technik związanych z monitorowaniem, pomiarem, kalibracją oraz wyliczeniem emisji gazów cieplarnianych, także w proporcji do innych zanieczyszczeń.
 4. Metod badania danych; wiedzy dotyczącej oceny zarządzania danymi oraz systemów zapewniania i kontroli jakości określonych w krajowych przepisach odnośnie do monitorowania w związku z decyzją Komisji 2004/156/WE i rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2006 r. w sprawie sposobu monitorowania wielkości emisji substancji objętych wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji (Dz. U. Nr 16, poz. 124); czynności niezbędnych do wykrycia błędów w systemach raportowania gazów cieplarnianych oraz oceny wpływu błędów na raport o emisji z danej instalacji; zastosowania poziomów dokładności przy weryfikacji emisji gazów cieplarnianych w ramach audytu danych oraz informacji.
 5. Procedur oceny zgodności oraz związanych z nimi procedur raportowania dotyczących zezwolenia, związanej z nim metodyki monitorowania oraz pozostałych odnośnych wymogów.

Załącznik nr 3

ZAKRES WYMAGANYCH SZKOLEŃ

Wymagane szkolenia w zakresie następujących zagadnień i umiejętności:

Wspólnotowe i międzynarodowe przepisy prawne dotyczące wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji

- znajomość dyrektywy 2003/87/WE, tzw. dyrektywy łączącej — dyrektywy 2004/101/WE oraz decyzji Komisji 2004/156/WE oraz wynikających z nich wymogów;
- umiejętność dokonania oceny zgodności z wymogami dyrektywy 2003/87/WE oraz decyzji Komisji 2004/156/WE;
- wiedza o zobowiązaniach stron-państw uprawnionych w ramach Protokołu z Kioto oraz zasadach i mechanizmach niezbędnych do jego działania.

Krajowe przepisy prawne dotyczące wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji

- znajomość krajowych przepisów prawnych dotyczących wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji oraz związanych z nim innych przepisów, w szczególności dotyczących monitorowania emisji gazów cieplarnianych oraz pozostałych substancji podlegających krajowemu systemowi handlu uprawnieniami do emisji;
- umiejętność dokonania oceny zgodności z wymogami krajowego prawodawstwa w powiązaniu z wymaganiami wynikającymi z dyrektywy 2003/87/WE oraz decyzji Komisji 2004/156/WE;

- wiedza z zakresu krajowych zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych oraz szerszej roli handlu emisjami oraz zasad i mechanizmów niezbędnych do jego działania.

Badanie danych oraz informacji

- zasady monitorowania oraz raportowania, istotności, nieściśłości oraz niepewności; narzędzia oraz praktyki stosowane w rachunkowości finansowej / ekonomicznej; ocena środowiska systemu komputerowego, rola zapewnienia i kontroli jakości oraz weryfikacja danych w sposób wyrywkowy oraz metod sprawdzania danych pod względem błędów;
- techniki związane z monitorowaniem, pomiarem, kalibracją oraz wyliczeniem emisji gazów cieplarnianych, także w proporcji do innych zanieczyszczeń;
- umiejętność opracowania oraz wdrożenia planu pobierania próbek w celu wykrycia błędów w danych zawartych w raporcie oraz ustalenia, czy błędy te mają istotny charakter.

Realizacja weryfikacji

- wiedza z zakresu procedur weryfikacji, łącznie z procedurami raportowania, rolą odgrywaną przez audytora, oraz z zakresu odpowiedzialności podczas przeprowadzania weryfikacji;
- wiedza z zakresu roli audytorów w systemie.